

sluttede sig til at følge med Hensyn til det foregaaende Lovforslag. Sagen selv har jo været meget omhyggelig behandlet af dette Thing i forrige Samling, da et Lovforslag om denne Gjenstand var indbragt af den høitærede Minister, og hvad Thingets Mening var den Gang — og det med stor Overvægt af Stemmer —, ligger jo tydeligt for Dagen af de da førte Forhandlinger. Man sluttede sig den Gang i det Væsentlige til det af Regjeringen forelagte Lovforslag, idet man kun foretog enkelte mindre Forandringer deri, og der var i Grunden kun to Punkter, som her foranledigede en længere Forhandling og førte til en større Meningsforskjel, nemlig Kvindernes Deltagelse i Valget og den Indflydelse, som Menighedsudvalget skulde have med Hensyn til Præsternes Kaldelse; i alt Andet sluttede man sig til Lovforslaget. Lovforslaget gik derpaa til det andet Thing, og der fik det da i det Væsentlige den samme Form, hvori det nu foreligger. Fra Folkethinget blev det da tilbagesendt til dette Thing, og, hvis Tiden havde tilladt det, skulde det altsaa have været til eneste Behandling her. Der blev imidlertid ikke tilstrækkelig Tid hertil, og uagtet Udkastet i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra det andet Thing, ikke er blevet drøftet her i Thinget, saa er dog selve Sagen bleven meget omhyggelig drøftet, og der var en saadan Stemning med Hensyn til Hovedsagen, at der heller ikke her synes at være Foranledning til nu at optage Sagen forfra til en almindelig 1ste Forhandling af de store Principspørgsmaal. Jeg tror altsaa, at det ogsaa her er rigtigt at lade Forslaget gaa til et Udvalg, især naar Udvalget bliver saa talrigt, at ingen af de forskjellige Nuancer i Thinget bliver udelukket.

Ploug: Jeg vil ikke undslaa mig ved at følge den ærede sidste Talers Forslag om at stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling og Besættelsen af et Udvalg, men jeg vil tilstaa, at jeg gjør det med et overordentlig ringe Haab om at naa et nogenlunde brugbart Resultat. Det er nemlig min fulde og ufravigelige Overbevisning, at, saalænge Folketirkens Præster ere Statens Embedsmænd, saalænge kan Staten ikke notes med

den ringe Indflydelse paa Præsteembedernes Besættelse, som Flerheden i det andet Thing gennem dette Lovudkast vil unde den. Vil man ikke notes med det, som forrige Aar blev tilbudt, og som gik ud paa, at Menighederne skulde have Ret til at udtale sig om den mest kvalificerede Halvdel af de indkomne Ansøgninger, og at de i det ikke almindelige, men heller ikke umulige Tilfælde, at der var fuld Enighed i Duffet om at faae denne eller hin Præst, skulde have en afgjørende Indflydelse paa Besættelsen, saa maa man efter min Mening gaa en ganske anden Vej og vende tilbage til det Forslag, som i sin Tid havde en Del Stemning for sig i Kirkekommissionen, og for hvilket mange af Kirkens Embedsmænd have langt større Sympathi end for det Forslag, som forelaa ifjor, nemlig den slesvigske Valgmaade, hvor efter Regjeringen indstiller 3 Kandidater, der prædike for Menigheden, som derpaa stemmer over dem. Derved faar Menigheden efter min Overbevisning en langt ringere Indflydelse paa Embedernes Besættelse end efter det ifjor forelagte Lovforslag; men naar man ikke vil gaa ind paa detes Bestemmelse om Enstemmighed som Betingelse for absolut at kunne sætte Valget igjennem, og om, at Ministeren skal have Ret til at henlægge mindst Halvdel af Ansøgningerne, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke gaa videre i denne Sag. Jeg maa da betragte den som falden, og jeg tror ikke, at nogen Regjering vil kunne gaa ind paa det, som her foreligger fra Folkethingets Side, eller at det, hvis det gik igjennem, vilde være til Gavn enten for Kirken eller for Menigheden eller for den hele Forberedelse til Statens geistlige Embeder. Jeg er ogsaa overbevist om, at den saa at sige uindskrænkede eller i alt Fald meget lidt indskrænkede Myndighed, som her gives Menighederne til Besættelse af Præsteembederne, vil føre til store Misbrug, fordi det vil være umuligt at kontrollere dem, og at disse Misbrug ville udøve en demoraliserende Virkning i alle Retninger. Derfor kan jeg ikke forlade, hvad der forrige Gang blev vedtaget af dette Thing, og naar der ikke er Sandsynlighed for at faae dette ført igjennem i Folkethinget, anser jeg det for temmelig unyttigt at fortsætte Forhandlingerne